

тогава у Швециѣ. Послѣ Сигизмундъ ся набъркалъ въ вижтрѣшни-ты работы на Московско-то царство, когато ся довършилъ тамъ родъ-тъ на Рюрика и настанѣло размирно врѣмя.

Сигизмундъ III направилъ голѣмъ вредъ на Полско-то царство съ това дѣто былъ прѣдаденъ много на иезуиты-ты, които той былъ повикалъ въ Полшѣ да бъркаты на реформациѣ-тѣ, и зели да гласяты свои училища, въ които глядали да извадятъ распалени католици. Сигизмундъ имъ помагалъ, и за всичко гы слушалъ. Наистинѣ, иезуити-ти за малко врѣмя направили та ослабѣла реформация-та въ Полшѣ, и ся заловили да искоренявать православие-то въ Югозападнѣ Россіѣ, която влизала въ Полско-Литовско-то царство.

Църковна Унія. Югозападна Россія състояла отъ три главны области: земи-ты по Западнѣ Двинѣ и притоци-ты ѣ ся нарекли *Бѣлѣ Россіѣ*; по двѣ-тѣ страны на срѣдний Днѣпръ лѣжяла *Мала Россія*; а на сѣвероисточны — карпатскы планины была Галиція или *Червонна Россія*. Русскы-ты земи были раздѣлены като полскы-ты на воеводства и повѣты, които управляли царскы войводы, каштеляни и старости. Тамъ, като въ Полшѣ станѣло боярско съсловие или шляхта, която ся събирала на сборъ въ свои-ты воеводства да разглядвать общы работы. Отъ тыя малкы сборове или *сеймчеша* пращали прѣдставители на голѣмый или главный сборъ (*сеймъ*), който ся събиралъ подъ прѣдсѣдательство-то на царя. Бояре-ти (шляхти-ти) като ся сдобыли съ всичкы гражданскы правдины, селене-ти останѣли безъ никаквѣ гражданскѣ правдинѣ и станѣли робие на бояры-ты.

Кога ся събрала Литва съ Полшѣ, полско-то правителство дало слободѣ на православны-ты руссы да си исповѣдаты вѣрж-тѣ. А Югозападна Россія отъ врѣмя-то на Витовта имала си свой митрополитъ, който живѣлъ въ Киевѣ. Царе-ти отъ Ягелловый родъ токо-речи нехѣтижѣли православиѣ-тѣ вѣрж. Нѣ кога ся довършилъ тоя царскый родъ, работы-ты ся промѣнили.